

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. V.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 119169/2018 ze dne 13. 9. 2018,

takto:

- I. Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů **se odmítá**.
- II. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 119169/2018 ze dne 13. 9. 2018 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalobci **bude** po právní moci tohoto rozsudku **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě přeplatek na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 29. 10. 2018, a doplněnou podáními ze dne 3. 1. 2019 a ze dne 20. 5. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 119169/2018 ze dne 13. 9. 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu Města Frýdku-Místku (dále jen „MMFM“) č. j. MMFM 103118/2018 ze dne 13. 7. 2018, ve věci povolení stavby vodního díla (přeložka vodního toku Mlýnka, tvořící součást úseku silnice I/68 Třanovice-Nebory) .
2. Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí nenabylo právní moci. Dále uvedl, že je mu státem působeno dlouhodobé příkoří skrze vyvlastňovací řízení, jež jsou provázena nezákonnostmi. Dále v doplněních žaloby namítl, že byl v době vydání napadeného rozhodnutí vlastníkem sousedního pozemku parc. č. X. Žalovaný nejpozději 12. 3. 2018 věděl, že tento pozemek nebyl žalobci pravomocně vyvlastněn a MMFM to věděl již v dubnu 2018, kdy vydal listinu, dle níž vyvlastnění pozemku parc. č. X nenabylo právní moci. Rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 98/2015-337 ze dne 17. 1. 2018 obdržely správní orgány obou stupňů. Žalobce měl z důvodu vlastnictví sousedního pozemku nárok na účastenství v daném řízení o stavebním povolení. Tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že nemá hmotněprávní vztah k žádnému z pozemků sousedících s pozemky, na nichž se má nacházet povolované vodní dílo, je v zjevném protikladu se skutečnostmi dostupnými veřejně z katastru nemovitostí.
3. Žalovaný v podání ze dne 5. 12. 2018 uvedl, že napadené rozhodnutí zaslal žalobci na jím požadovanou elektronickou adresu dne 13. 9. 2018; jelikož žalobce nepotvrdil převzetí písemnosti, zaslal mu předmětné rozhodnutí na adresu, uvedenou v jeho odvolání. Zásilka byla připravená k vyzvednutí dne 18. 9. 2018 a vložena do schránky dne 3. 10. 2018. Rozhodnutí se má za doručené dle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) dnem 28. 9. 2018. Ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 7. 2019 žalovaný uvedl, že žalobce nebyl účastníkem stavebního řízení vedeného MMFM a ani jím být neměl. Poukázal také na mnohá zmatečná vyjádření žalobce a skutečnosti bez prostředního vztahu k projednávané věci. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.
4. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. MMFM rozhodnutím č. j. MMFM 103118/2018 povolil Ředitelství silnic a dálnic ČR (IČ 65993390)stavbu vodního díla „Silnice I/68 Třanovice-Nebory; SO 351 Přeložka vodního toku Mlýnka, km 0,272 – větev 3 – část 2“ v obci Třanovice, katastrálním území Třanovice na pozemcích parc. č. X, X, X,

X, X. Rozhodnutí bylo doručováno formou veřejné vyhlášky. Žalobce nebyl MMFM zahrnut mezi účastníky řízení. Dne 7. 8. 2018 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání datované dnem 6. 8. 2018. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání jako nepřipustné zamítl. Uvedl, že žalobce nespadá do okruhu účastníků řízení, jak jsou vymezeni v § 109 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákona“) a § 9c zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný výslovně uvedl, že žalobce neměl hmotněprávní vztah k pozemkům sousedícím s pozemky, na nichž je předmětné vodní dílo umístěno. Napadené rozhodnutí bylo žalobci zasláno na jím požadovanou e-mailovou adresu dne 13. 9. 2018 ve 14:07:11 hod. Převzetí e-mailové zprávy žalobce nepotvrdil. Žalovaný proto doručil napadené rozhodnutí na adresu Ž. X, 736 01 H., dne 17. 9. 2018. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18. 9. 2018 a vložena do schránky dne 3. 10. 2018. Z projektové dokumentace, pořizené MOTT MACDONALD Praha spol. s r. o., jež je součástí správních spisů soud zjistil, že pozemek parc. č. X má společnou hranici s pozemky parc. č. X a X v k. ú. Třanovice.

5. Soudu je z úřední činnosti známo, že svým rozsudkem č. j. 22 A 98/2015-337 ze dne 17. 1. 2018, jenž nabyl právní moci dne 12. 3. 2018, zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 52281/2015 ze dne 18. 6. 2015, jímž bylo jako opožděné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí MMFM č. j. 28913/2015 ze dne 11. 3. 2015, jímž bylo žalobci mj. odňato vlastnické právo k pozemku parc. č. X v kat. úz. Třanovice.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Pokud se týče námitky nesprávného vyznačení doložky právní moci, tuto soud neshledal důvodnou. Jak je výše popsáno žalovaný doručoval napadené rozhodnutí nejprve na e-mailovou adresu, avšak žalobce převzetí písemnosti nepotvrdil. Za této situace bylo nutno postupovat dle § 19 odst. 9 správního řádu, podle nějž „...v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát datovou zprávou podepsanou adresátem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 10), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.“ Žalovaný postupoval přesně v intencích uvedeného ustanovení a zaslal napadené usnesení prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu žalobce. Ten si zásilku nevyzvedl. Naplnila se tak hypotéza ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu: „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.“ Napadené rozhodnutí tak bylo možno považovat za doručené dnem 28. 9. 2018. Vyznačení doložky v souladu s uvedeným závěrem tak nebylo nezákonné. Žalovaný postupoval při doručování navzdory nesoučinnosti žalobce zcela zákonně.

9. Pokud se týče obecných námitek na nezákonnosti ve vyvlastňovacích řízeních, tyto nejsou pro svou obecnost a absenci bezprostředního vztahu k projednávané věci způsobilými žalobními body.
10. Soud však musel žalobci přisvědčit, pokud tento namítal, že měl být účastníkem řízení z titulu vlastnictví pozemku, sousedícím s pozemky, na nichž byla umístěna předmětná stavba.
11. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení též vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
12. Již v průběhu prvostupňového řízení bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o vyvlastnění pozemku č. X v k. ú. Třanovice ve vlastnictví žalobce. Tento pozemek prokazatelně sousedí s pozemky, na nichž je umístěna stavba, o níž v projednávané věci jde.
13. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 2. 2011, č. j. 5 As 24/2010-97, uvedl, že je povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení (tzn. i povinností žalovaného v odvolacím řízení) ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí.
14. Ze správních spisů neplyne, že by správní orgány aktualizovaly údaje týkající se vlastnických vztahů pozemkům, na nichž byla předmětná stavba umístěna, a k pozemkům sousedním. Tím se dopustily vady řízení, která měla za následek nesprávné posouzení okruhu účastníků řízení a přípustnosti odvolání žalobce.
15. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč.
17. Pokud se týče žádosti žalobce o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů ze dne 12. 2. 2020, tuto podal žalobce opakovaně poté, co mu byla shodná žádost zamítnuta, aniž ji věcně odůvodnil. Žalobce žádal o osvobození od soudních poplatků nesčetněkrát ve svých podáních, moc dobře ví, jak má taková žádost vypadat a co k ní má. Opakované vyzývání žalobce k doložení jeho poměrů v této věci by za popsané situace představovalo dle názoru soudu přistoupení na praktiky žalobce, zneužívající procesní ustanovení s. ř. s. k obstrukčnímu protahování samoučelných sporů. Proto soud v intencích postupu zvoleného i Ústavním soudem v usnesení sp. zn. I. ÚS 2040/19 ze dne 24. 7. 2019 bez dalšího žádost dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.
18. Protože žalobce uhradil na soudním poplatku částku 6 000 Kč, ačkoli byl povinen pouze k úhradě částky 3 000 Kč, rozhodl soud dle § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení vzniklého přeplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 3. června 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu